

"Təbabətin filosofu və bəstəkəri"

Dünyada ilk orijinal keyitmə üsulunu kəşf edən Mustafa bəy Topçubaşovun ömür yolu

"Sovet dövründən əvvəl hörmətli adamlara müxtəlif cür xitab edirdilər, "bəy", "mirzə" və ya "əfendi" çağırıldır. Məsələn, Əlimərdən bəy, Əbdürrehim bəy, Üzeyir bəy, yaxud Mirzə Ələkbər Sabir, Mirzə Cəlil, Cavid əfəndi, Şaiq əfəndi və s. Sovet dövründə bu adlar get-gedə unuduldu, aradan qaldırıldı. Mənim xatırımda yalnız iki adam qalıb ki, onlara "bəy" deyildirlər: Mustafa bəy Topçubaşov, bir də Üzeyir bəy Hacıbəyli". Bunu yazıçı Anar çıxışlarının birində deyib.

Topçubaşovun müsiqiye olan sonsuz marağı onu Üzeyir bəy Hacıbəyli ilə yaxın dost etmişdi. Üzeyir bəy onu "təbabətin filosofu və bəstəkəri" adlandırdı.

Qəhrəmanımız cərrah, içtimai və dövlət xadimi, Azərbaycanda tibb tehsili və səhiyyənin təşkilatçısı, respublika-də cərrahlıq elmi məktəbinin banilarından biri, Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyasının (EA) akademiki, SSRİ Dövlət mükafatı laureati, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, Azərbaycan SSR əməkdar elm xadimi, Azərbaycan SSR EA vitse-prezidenti, Azərbaycan SSR Ali Sovetinin sədri, Azərbaycan SSR Ali Sovetinin 1-10-cu çağrış deputati Mustafa bəy Topçubaşovdur.

QAN-QADA İLƏ KEÇƏN TƏLƏBƏLİK

Mustafa Topçubaşov 1895-ci ilde Qərbi Azərbaycanın Göykümbət kəndində, İrəvanın əsilli-köklü nəsillərindən birinin ailəsində anadan olub. Dünyaya gəldiyi Göykümbət kəndi ele Topçubaşovların ata-baba malikanəsi imiş. Onların İrəvan şəhərində de mülkü olub. Atası Ağabəy, anası Fatimə xanım dörd övladı ilə birlikdə İrəvandakı mülkədə yaşayıblar. Onların dörd oğlanları olub - Rza, Mustafa, Mehdi və Mehəmməd. Dördü də uşaqlıqdan bacarıqlı, oxumağa meyilli olub. Rza hüquqsunas, Mehdi iqtisadiçı, Mehəmməd energetik olub.

Ailenin ikinci oğlu olan Mustafa tanınmış Azərbaycan rəssamı Mirzə Qədim İrəvanının nəvəsi Mirzə Rza Qədimovun aidiyi ibtidai məktəbdə təhsil alıb. 1904-cü ilde ibtidai təhsilini başa vurub gimnaziyaya daxil olub. 1914-cü ilde gimnaziyanı bitirib. Dünyanın qarnameşləri vaxtında valideylerinin onu uzağa buraxmağa ürkəkləri gəlməsə də, Mustafa onları razı sala bilib və oxumaq ardına Kiyevə gedib. Orada universitetin tibb fakültəsinə qəbul olub. Tələbəliyi siyasi mübarizələrin kəskinləşdiyi illərə təsadüf edib. Üçüncü kursda oxuyanda Oktjabr inqilabı baş verib. Rusiyanın digər şəhərləri kimi, o zaman Kiyevdə də qalmaq təhlükəli imiş. Amma başqa tələbələrdən fərqli olaraq, Mustafa bəy orada qalaraq təhsilini davam etdirib.

Dəhşəti günler bir-birini əvez edib. Əməliyyatların birində silah anbarı partladılıb, şəhəri yanğın bürüyüb. Siyasi mübarizələr unudulub. Hamının başı Kiyevi alovlardan xilas etməye qarışib. Ele ki yanığın qarşısı alınıb, yenə şəhər mübarizələr meydandanın çevrilib. Hər tərəfdə üşşənçlər dağıntılar töredib, çörək mağazalarını elə keçiriblər. Bir parça qara çörək tapmaq müşküle dönbü. Nə aqıl, nə ölüm qorxusu onu yolundan döndərə bilib. Nehayət, dövlət imtahanlarını verərək diplom alıb. Vətəne geri dönmək üçün qan-qadanın baş alıb getdiyi böyük məməkətin neçə-neçə şəhərlərindən keçib. Yollarda isə sefəlat, xəstəlik içərisindən çirpinan, can veren insanları görüb, hətta iki dəfə həbsxana həyatı da yaşıyib. Amma sağ-salamat vətəne qayıdır. Onu böyük həyecanla gözləyən doğmaları ilə görüşüb.

UNİVERSİTELİN KLİNİKASINDA KEÇƏN CAVANLIQ

1919-cu ilde Bakıya gəlib. Burada da siyasi vəziyyət mürəkkəb imiş. Böyük ümidi özüne iş axtarıb. Kiyev Universitetinin məzunu özüne iş axtara-axtara xeyli problemlə qarşılaşır. 15-20 hekimin olduğu şəhərdə ona iş tapılmayıb. Ac, pulsuz qaldığı günlərdə keçmiş tələbə yoldaşlarından birine rast gəlib. Varlı bir adamın oğlu olan tanıtı atasının mehmanxanasında ona yer verib.

O, heç vaxt məqsədindən dönməzdi. Yeni açılmış Azərbaycan Dövlət Universitetində işləməyə gəlmiş professor Oşmanlı görüşüb. Orun göndərişi ilə universitetin cərrahiyə kafedrasında ordinatör kimi işə qəbul edilib. Tezliklə universitetin tibb fakültəsinin klinikası açılıb. Klinikanın dördüncü mərtəbəsində yaşamaq üçün ona balaca otaq da verilib. Bir müddət sonra Respublika Səhiyyə Komissarlığı tərəfindən Naxçıvana ezam olunub. Bacarıqlı həkim kimi orada tez tanınır.

Bir neçə ay sonra Naxçıvan Xalq Səhiyyə Komissarlığından aldığı tələbname ilə Bakıya dönbü. Bir müddət sonra aile qurub. Heyat yoldaşı Reyhan xanımla tanışlıqlarının səbəbkəri keçmiş tələbə yoldaşı Yusif bəy olub. Yusif bəy bir dəfə bibisigə qonaq gedəndə onu da aparıb. Mustaya bəy orda gördüyü Reyhan

xanıma aşiq olub. Bir müddət sonra evlənilər. Universitetin klinikasındaki kiçik bir otaqda yaşayırlar. Qeyd edək ki, Reyhan Topçubaşova Azərbaycanın ilk qadın rəssamı və Azərbaycan SSR-in əməkdar incəsənət xadımı olub.

Reyhan xanım xatirələrdə yazar ki, Mustaya bəy üçün həkimlik sadəcə sənət deyil. İnsanların köməyinə çatmaq, onları sağlamlıqlarına qovuşdurmaq onun üçün səadətdir.

"SƏN Kİ TOPÇUBAŞOVSAN, HƏR ŞEYİ ÖZÜN BİLİRSƏN"

Nəinki Bakıdan, başqa şəhərlərdən, rayonlardan da yanına xəstələr gəldi. Bir dəfə Mustafa bəy rayonların birində qəbuluna gələn xəsta qədəndən soruştub: "Haranız ağrıyrı? Sıkayetiniz nədəndir?". Xəste həyecanla cavab verib: "Sən ki Topçubaşovsan, hər şeyi özün bilirsən. Daha məndən niyə soruştursan?". Topçubaşov yene həmin suali verəndə qadının eyni cavabı ilə qarşılaşır. Bir sözə, xəstələr ona çox inanırdılar. Onun iş yaxtı səhər saat 7-də başlayırdı. Axşamlar eve saat 7-dən tez getmirdi. Geceler də gah xəstəxanada növbələrde olur, gah təcili cərrahiyyə əməliyyatlarına çağırılırdı.

DÜNYADA İLK - ORİJİNAL KEYİTMƏ ÜSÜ

Mustafa Topçubaşov hələ Kiyev Universitetinin tibb fakültəsində oxuyanda, həndəsə və riyaziyyat dərəndən maraqlanıb. Tibb elmine daha dərindən yiyələnmək üçün 1926-cı ilde Almaniyaya yollanıb. Uzun müddət Almaniyada qalıb. O, həndəsi hesabla insan bədənin onurğa sütununun bərpa edilməsini öyrənib. Onun müalicəsi cərrah əməliyyatı zamanı heç bir əsəb toxumasına, heç bir damara ziyan dəyməməklə həyata keçirilirdi.

Qəhrəmanımız minlərlə insan üzərində uğurlu əməliyyat aparıb. Bu uğurlarına görə, görkəmli cərrah 1953-cü ilde Stalin mükafatına layiq görürlər. Topçubaşov yeni keşflər haqqında fikirlərini paylaşıb. Onu ən çox düşündürən insanlar üzərində narkozsuz əməliyyat aparmaq təcrübəsinə yiyələnmək idi.

Mühərribe illərində və ondan qabaq da çoxlu insan narkozla aparılan əməliyyatdan sağ çıxmır. Topçubaşov ümumiyyətlə, narkozun tamamilə sıradan çıxması üçün çalışırdı. O, həmçinin onurğa sütununda əməliyyatın narkozsuz aparılması üçün yollar axtarırdı. Uzunmüddəti elmi axtarışlar, səyə aparan tedqiqatlar nəticəsiz qalmır. 1937-ci ilde dünya anesteziologya elmi tarixində ilk dəfə olaraq orijinal keyitmə üsulunu - inyeksiyon efir-yağ narkozunu keşf edir. Efir-yağ qarışığının inyeksiyaları həm de öddəsi xəstəliyinin sancıları, travmatik şok, qıçılma hallarında, müalicə və doğuş zamanı ağrısızlaşdırma vasitəsi kimi istifadə edilir. Bu üsul narkoz zamanı meydana gələn bir sənət menfi halların, məsələn, dərin narkoz yuxusunun, qanda narkotik maddələrin toplanmasının aradan qaldırmasına görə geniş tətbiq olunmağa başlanır. Topçubaşov anelgeziya üsulunu müsiqi ilə birlikdə həyata keçirib. Əməliyyatın bu qeyri-adi üsulu çox sayıda xəstələrin həyata qayıtmışına imkan yaradıb.

Lalə MUSAQIZI

"ATAM EVƏ GƏLƏNDƏ, BİRİNCİ QULLUQÇULARIN VƏZİYƏTİ İLƏ MARAQLANIRDI"

1941-ci ildə mühərribe başlayanda Mustafa Topçubaşovun işi daha da artır. Qızı Zəmfira Topçubaşovanın yazdığını görə, onu beşən gülərlə görmür, harada olduğundan belə, xəber tutı bilmirdilər: "Evde olanda da bütün günü məşğul idi. Eve gəlib yemək yeyəndən sonra iş masasının arxasına keçirdi. Ya da təcili xəstələrə baxmağa çağırılırdı. Atamın işləri çox olduandan təriyemizlə, təhsilimizlə, əsasən, anamız məşğul olurdu. O bizi tez-tez muzeye, teatrda aparırdı. Evinizdə xüsusi xidmətlər, sürücülər qulluq göstərirdi. Atam eve gələndə, birinci onların vəziyəti ilə maraqlanırırdı. Süfrə arxasına keçməmiş onların yemək yeyib-yemədiklərini xəber alırdı".

Zəmfira xanımın sözlərinə görə, meşət söhbətləri, qayğıları Mustafa bəy düşündürməzdilər: "Anam süfrə arxasında hemişə gileyənləridir ki, sənən üçün bu qədər əziyyət çəkilir, bir dəfə de olsun, yeməyin yaxşı, ya pis olduğunu söyləmirsən, belə çıxır ki, sənən üçün çəkilən zəhməti qiymətləndirmirsən. Atam ona etiraz edirdi: "Mənə görə narahat olmayıñ. Sizə nə asandırsa, onu hazırlayıñ".

NİYƏ NOBEL MÜKAFATİ ALA BİLMİR?

M.Topçubaşov mühərribe illərində Azərbaycan Xalq Səhiyyə Komissarlığı Hərbi Xəstəxanalar İdəresinin baş cərrahi vəzifəsində çalışıb. Həmin illərdə Mustafa bəy bir-birinin ardına ağır cərrahiyyə əməliyyatlari aparıb və yüzlər, minlərlə yaralı döyüşünə ölümün pəncəsindən xilas edərək yenidən həyata qaytarıb.

Mühərribe bitəndən sonra - 1945-ci ilde SSRİ Xalq Səhiyyə Komissarlığı Elmi Tibbi Şurası tərəfindən Farmakologiya Komitəsinin iclasında alim-cərrahın hazırladığı efir-yağ qarışığının "Analgezin" adı altında istehsal edilməsinə icazə verilir. Beləliklə, "Analgezin" satışa buraxılır.

"Analgezin"ın yaradıcısı kimi qəhrəmanımızın adı Nobel Komitəsində tanınır. Lakin özü bu haqda 25 il sonra eşidir. 1972-ci ilde onun adına Stokholmdan xüsusi məktub gelir. Nobel Komitəsi alime müraciət edərək özü haqqında bütün məlumatları komitəye çatdırırsın. Topçubaşov da özü haqqında sənədləri toplayaraq komitəye göndər. O, bu mükafatı köməkçi olaraq cərrah Qəhrəman Qəhrəmanovla birgə almışdır. Lakin erməni siyaseti öz işini görür. Buna görə Nobel mükafatını Topçubaşova vermirlər. O zaman SSRİ Səhiyyə Nazirliyində çoxlu erməni çalışmışdır.

"BƏZƏN ƏLİNĐƏKİ AÇARI, YAXUD GÖZÜNDƏKİ FƏNƏYİ AXTARIRDI"

Qızının yazdığına görə, Mustafa bəy daim dalğın görünür, sanki həmşə harasa tələsirdi: "Fikri klinikada xəstələrinin yanında qalırıd, ya da hansısa elmi məsələlərlə məşğul olduğu vaxtlar yaddaşsız insan tesiri bağışlayırdı. Bəzən elindəki açarı, yaxud gözündəki fənəyi axtarırdı. Ancaq peşəkar yaddaşı heç zaman onu çətin vəziyyətdə qoymurdu. Bəzən yaxın adamlarının adlarını belə unutduğdu halda, 15-20 il qabaq müalicə elədiyi xəstəni yaxşı xatırıyordı. Dostları çox idi. Üzeyir Hacıbəyov, Bülbül, Müslüm Maqomayev, Süleyman Rüstəm, Səməd Vurğun atama böyük hörmət besleyirdilər. Dostları, qohumları da bilirdilər ki, Mustafa bəy iş başındadırısa, yaxud iş masasının arxasına keçibse, heç nə onun fikrini yayındırma bilmez. Azdanışan idi. Telefonla çox danışmağı isə heç xoşlamazdı. Masasına toxunulanda, səliqəsi pozulanda, nəyə isə axtarıb tapmayanda səbirsiz olurdu. Əslində sakit təbiəti insan idi".

Reyhan Topçubaşova həyat yoldaşı haqqında "Xatirələr"ində belə yazırırdı: "...ətrafında hər zaman onlarda insan dolaşır, amma o, içində qapanan biri kimi düşüncə və planlarını daim özündə saxlayar. Öyünlülməye nifret edər. Vətəne və millətə sevgi və xidmət haqqında danışmaz, bununla birlikdə bütün həyatı sevgidən ibarətdir".

Qəhrəmanımız həyatının son gününə qədər - 1981-ci ilin 22 noyabrındanək həyatını insanlara sevgi ilə yaşayır.

P.S. Yazı internet materialları əsasında hazırlanıb.